

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Богданової Галини Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
25 лютого 2020 року
№ 40-3(І)/2020

Справа № 3-21/2020(35/20)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Богданової Галини Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436).

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Богданова Г.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам першої, другій статті 24, частині першої статті 58 Конституції України (є неконституційними), положення пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон), відповідно до яких підпункти 11–27, 45 пункту 7 § 1 цього розділу вводяться в дію через три місяці після набрання чинності Законом, не мають зворотної дії в часі та застосовуються до справ, за якими відомості про кримінальне правопорушення внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – Реєстр) після введення в дію цих змін.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що слідчий суддя Вищого антикорупційного суду ухвалою від 7 листопада 2019 року відмовив у задоволенні клопотання адвоката Лисенка С.М., який діє в інтересах Богданової Г.В., про закриття кримінального провадження за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною п'ятою статті 191, частиною першою статті 367 Кримінального кодексу України, відомості про яке внесені до Реєстру 24 листопада 2017 року за № 12017161500003800, посилаючись на те, що положення статей 219, 284 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) щодо можливості внесення слідчим суддею ухвали про закриття кримінального провадження за закінченням строків досудового розслідування, встановлених частиною першою статті 219 Кодексу, застосовуються до кримінальних проваджень, відомості про які внесені до Реєстру після 16 березня 2018 року.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що застосовані в остаточному судовому рішенні у його справі – ухвалі Вищого антикорупційного суду від 7 листопада 2019 року оспорювані положення Закону не відповідають частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 58 Конституції України, оскільки виключають можливість застосування приписів частини першої статті 219 та частини дев'ятої статті 284 Кодексу до справ, за якими відомості про кримінальне правопорушення були внесені до Реєстру до введення в дію відповідних законодавчих змін – до 16 березня 2018 року, у зв'язку з чим надають громадянам різні можливості процесуального характеру залежно від дати вчинення конкретних дій.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону.

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не обґрунтував тверджень щодо неконституційності положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону. Порушуючи питання про невідповідність оспорюваних положень Закону частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 58 Конституції України, суб'єкт права на конституційну скаргу обмежився цитуванням Конституції України, Закону, міжнародних актів, посиленням на юридичні позиції Конституційного Суду

України. Однак цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів, посилання на юридичні позиції Конституційного Суду України, міжнародні акти без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень Закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Крім того, стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Закону, Богданова Г.В. не зазначила, яке з гарантованих Конституцією України прав людини порушено внаслідок їх застосування, натомість висловила власне бачення щодо застосування судом положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Богданової Галини Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших

законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**